

Bokor NagyTábor 2013. Tokaj

A szervezők összegzése

Először is hálát adunk a Jóistennek, hogy végig velünk volt és segített bennünket sok-sok „szerencsés véletlenel”. Például, az ideális időjárás. Nem volt túl meleg a három nap alatt, de napközben a 28 fok strandolásra is alkalmas volt és eső sem nehezítette a dolgunkat. Talán a sátorozók fáztak kicsit a hűvös éjszakákon. Gyakorlatilag nem volt szúnyog. (5 éve még napközben is csíptek.) Finta Lajos éppen ebben az időszakban tudott hazajönni Peruból és egy felejthetetlen beszámolóval tette emlékezetessé a tábort.

A sort folytathatnánk számtalan egyéni történettel, melyeket jó lenne, ha Ti megírnátok, és egy csokorban megjelentetnénk a Karácsonyi Ajándék idei kötetében, „Tábori emlékek” címszó alatt.

Ezúton is köszönet mindenkinek, aki kisebb-nagyobb segítséggel (anyagi hozzájárulással, fizikai/szellemi munkával, lelki támogatással) hozzájárult a tábor eredményességéhez!

Jó volt tapasztalni, hogy a kicsitől a nagyig mindenki magáénak érzi a tábort, úgy működünk, mint egy nagy család, bárkit meg lehet kérni segítségre, és vigyázunk egymásra.

Összesen 408-an táboroztunk, beleszámítva a helybeli segítőköt, az egy-egy napra belátogatókat és a pár hónapos csecsemőket is. A véradásra 62-en jelentkeztek, közülük 52 fő adhatott vért.

A sok program talán egy hétre is elég lett volna, reméljük mindenki talált az érdeklődésének, igényének megfelelő feltöltődési alkalmat és nem akadt ki egy-egy szokatlan témán, eseményen. Aki nem tudott eljönni Tokajba, vagy nem tudott egy előadást meghallgatni, megnézheti a Bokor TV-ben! Ezúton is köszönjük mindenkinek, aki részt vett az események megörökítésében!

A talált tárgyak Orbán Ádámnál gyűltek össze, nála lehet érdeklődni. (A tábor ideje alatt egy magánkiránduláson Katkó Istvánné, Ica testvérünknek boka fölött eltört a lába. Pár napig a Nyíregyházi Kórházban ápták. Azóta otthon van a családja körében. Gyógyul, közösségi barátai látogatják és segítenek neki.)

A szervezők köszönik a sok pozitív visszajelzést és a kritikákat, észrevételeket is. A következő táborok szervezése, tökéletesítése miatt minden apró visszajelzés hasznos lehet, kérjük, írjátok meg! (tetszett, nem tetszett, más megoldás jobb lenne, új ötlet stb.)

Balogh László

A fotókat Csontos Barna készítette. A tábor eseményeiről készült [fényképgaléria](#) segít az emlékek megőrzésében.

Egy mozaikszem a Bokortáborról

Nagy örömmel utaztunk a harmadik tokaji táborba.

Emlékezetünkbe idéződött a szép iskolaépület, a kényelmes kollégium és a gyönyörű kert a hatalmas, egészséges fenyőkkel.

Az emlékek nem csaltak. Most is olyan szép volt minden.

A „Keleti szél” és segítőgárdája finom tokaji borral és pogácsával fogadott. A regisztráció gyorsan, pontosan történt, aztán mindenkit a szálláshelyére kísérték.

Számunkra ez egy kis meglepetést okozott.

Mi, öregek, már nem tudunk emeletes ágyra mászni, ám a figyelmes szervezők nem akartak bennünket másokkal összefektetni, hát az iskola melletti kempingben helyeztek el, kissé távolabb a tábor központjától, viszont közelebb a lágyan folydogáló Bodroghoz, mely jó meleg, fürdésre alkalmas volt ebben a forró nyárban.

A szobánk kényelmes, földszintes fekhelyekkel volt ellátva. Ami kicsit kellemetlen volt, hogy három házzal odébb volt a közös mosdóhelyiség, s annak a kulturáltsága egy pillanatra belénk fojtotta a szót. De azért elég tiszta volt, s másnapra már hozzáedződünk.

Jó volt találkozni kedves régi ismerős testvérekkel, és gyönyörködni a sok szép gyermekarcban.

A tábori programok közül engem a spirituális rész fogott meg legjobban.

Kis Imi helybéli főrendező testvérünk az első nagyboldogasszonyi szentmisét nagyon figyelmesen a városba tervezte. A plébános úr nekünk mondta a misét. Kristófék zenéltek. Ennek meg az ottani hívők örültek. Ezzel létrejött egy szál kapcsolat a helység lakói és a táborunk között.

A másnapi misét - már a táborban - Totya mondta. A hűség volt a központi téma.

Szombaton örülhettünk Bucsi Lajcsi rég nem látott személyének és elkötelezett, szép szentmiséjének. Ő Fertőrákoson plébános, ahol börtönpasztorációt is folytat. Reggeli után tartott is egy kis beszámolót az ottani munkájáról.

A zárómise Imre bácsié volt. Az evangélium (Lk 12, 49-53 - Jézus tüzet hozott és felfohóását várja), az egész mise szövegezése és a beszéd is olyan volt, mint mikor valaki a parazsat fújja, hogy a tűz fellángoljon. És ez a Bokorra vonatkoztatva.

Csizovszky Robi spiritualitásról szóló beszéde arra készítetett,

hogy érdemes energiát fordítani a meditáció módszerének elsajátítására, mert a lélek jutalma bőséges. Sajnos azon a tréningen, amit a meditációról tartott nem tudtam részt venni.

A „Csend szoba” puritán egyszerűsége nem vonta el a berendezésre figyellel az elmélyüléstől az ember figyelmét, és valóban, szinte hallható volt benne a csend. Mellette az emlékszoba ízléses, szép kiállítású és eltávozott testvéreinkről való több rétegű olvasnivaló, a halk zeneszó illő megemlékezést nyújtott kedves barátainkról.

A többi hasznos és nívós programról én is várom testvéreim megemlékezését!

Szeretettel: Trásy Éva